

Josep Maria Renau

La seguretat industrial s'aplica a un ampli ventall de productes i activitats industrials.

Si ens referim només a les susceptibles de provocar accidents que repercuteixin a l'exterior, cal dir que la normativa existent és suficient i efectiva, que el control per part de l'Administració és relativament eficaç i que la gestió de la seguretat per part de les empreses implicades és força correcta.

En general, es pot dir doncs que el risc industrial —el no específicament contemplat com a risc laboral— és assumible i comparable al d'altres països industrialitzats del nostre entorn.

Assenyalem dos fets legislatius significatius tant per a les empreses com per a les relacions d'aquestes amb l'Administració.

- D'una banda l'entrada en vigor, l'1 de juny d'enguany, del Reglament relatiu al registre, avaluació, autorització i restricció de les substàncies i preparats químics (REACH).

- D'altra banda, la necessitat de planificar el territori a l'entorn dels establiments Seveso, fixada per l'article 12 "Ordenació territorial i limitació a la radicació dels establiments" del Reial Decret 1254/1999 de 16 de juliol (Directiva Seveso). Això requerirà que l'Administració competent estableixi uns criteris de distàncies mínimes entre els establiments afectats i les zones amb població o zones freqüentades.

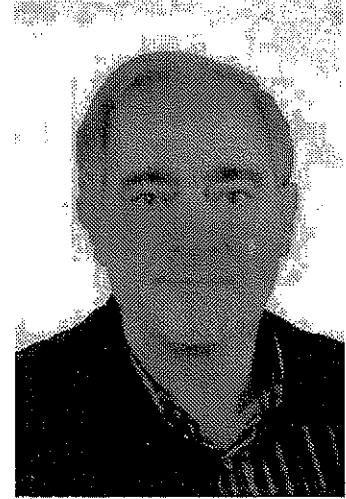
Pel que fa al sector nuclear, cal destacar el debat creixent sobre la necessitat o no de mantenir les centrals nuclears —o implantar-ne de

noves— i el canvi climàtic. Un altre punt important relacionat amb aquest sector és la cerca i futura selecció d'un emplaçament per a un magatzem temporal centralitzat de residus radioactius.

Si pensem en quines mesures es poden prendre per millorar el sector, hem de dir que l'excel·lència només pot assolir-se amb una millora contínua dels processos. En aquest cas concret, això vol dir enfortir els sistemes de gestió de seguretat existents en les empreses o introduir-los en les que encara no els tinguin per integrar-los en la gestió global, millorar (sense incrementar-lo) el control de l'Administració i facilitar activament l'accés de la població a la informació sobre el risc dels establiments.

No s'ha d'oblidar una activitat específica com és el transport de matèries perilloses per carretera, ferrocarril o canonada ja que per la pròpia naturalesa la relació entre l'activitat i la població és molt directa. De fet, caldria potenciar el transport per ferrocarril —o canonada quan sigui viable— ja que el risc és menor que per carretera a més de contribuir a la reducció del consum energètic i del CO2 emès.

Un repte important a assolir pel que fa a la informació pública és incrementar la comunicació del risc i la transparència informativa en aquest àmbit. Seria molt útil que s'establís algun indicador de risc industrial de fàcil comprensió que permetés a la població pròxima als establiments industrials avaluar-ne la situació i la seva evolució d'un any a l'altre.

Director de la Càtedra ENRESA-URV de seguretat industrial de la Universitat Rovira i Virgili (URV)

Enginyer químic per l'Institut Químic de Sarrià i per l'Escola d'Enginyeria Química de Tolosa de Llenguadoc i doctor en ciències químiques per la Universitat de Barcelona. Actualment és professor titular a l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Química de la URV i director de l'Entitat Avaluadora de Riscos de la URV.

Seria molt útil que s'establís algun indicador de risc industrial de fàcil comprensió que permetés a la població pròxima als establiments industrials avaluar-ne la situació i la seva evolució d'un any a l'altre